

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513010052
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Štíft
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1513010052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štífta a členov Mgr. Marcely Kosovej a JUDr. Michala Valenta v trestnej veci obžalovaného R. O., stíhaného pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V č.k. 6T/7/2013-418 zo dňa 16.5.2018, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 13.12.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

R. O., nar. XX.X.XXXX v O., trvale bytom O., B. 3,

u z n á v a z a v i n n é h o, ž e

dňa 21.2.2012 v čase od 15.15 hod. do 19.30 hod. v O. na L. ul. č. X potom, čo B. I. (ktorý však dňa 5.5.2012 zomrel) vnikol do kancelárie spoločnosti K. spol. s r.o. W., organizačná zložka tak, že nezisteným predmetom poškodil vchodové dvojkrídlové dvere vedúce do kancelárie tým spôsobom, že ich pretlačil, vnikol dovnútra, odkiaľ odcudzil 2 ks notebook zn. Acer K. eM A 15,6“, C. CB, T4400 vrátane 2 ks operačných systémov MS OEM Office Basic 2007, 2 ks brašní na notebook 15,4“ Case Basic, 1 ks zariadenie na meranie slnečného prístupu Sun Eye, typ 110N v2, v.č. 04581, 1 ks puzdro s reklamným stojanom zn. Mark Bric, H. I, v.č. IMP 3460, 1 ks plechová pokladnička, 1 ks mikrofón k počítaču nezistenej značky, 1 ks dátový kábel, 1 ks meteostanica s označením Nelumbo, 7 ks šiltovka čiernej farby s označením Nelumbo a 2 ks taška bielo-oranžovej farby s označením Nelumbo, čím odcudzením uvedených vecí vznikla poškodenej spoločnosti K. spol. s r.o., so sídlom E. republika, V. 6, O., V. ul. č. XXXX/XX, škoda v celkovej výške 1.065,50 eur, obžalovaný R. O. poskytol B. I. pomoc tým, že mu pomohol s nakladaním odcudzených vecí do motorového vozidla a odviezol B. I. spolu s odcudzenými vecami na W. ulicu XX v O., kde bývala sestra obžalovaného R. O. a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V č.k. 2T/125/2011-170 zo dňa 27.9.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2011, bol odsúdený aj pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona,

t e d a

úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, ktorým si iný prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účastníctvom formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 1T/283/2012 zo dňa 12.12.2012, právoplatným dňa 12.12.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený K. spol. s r.o. „v likvidácii“, so sídlom E. republika, XXX XX V. 6, O., V. XXXX/XX, H.: XXXXXXXX, odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 6T/7/2013-418 zo dňa 16.5.2018 bol obžalovaný R. O. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona („Tr.zák.“) k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. na skutkovom základe, že

dňa 21.2.2012 v čase od 15.15 hod. do 19.30 hod. v O. na L. ul. č. X vnikol spolu s B. I., ktorý však dňa 5.5.2012 zomrel, do kancelárie spoločnosti K., spol. s r.o., W. a to tak, že doposiaľ nezisteným predmetom poškodili vchodové dvojkrídlové dvere vedúce do kancelárie tým spôsobom, že ich pretlačili, vnikli dovnútra, odkiaľ odcudzili 2 ks notebook zn. U. K. eM A 15,6“, C. CB, T4400 vrátane 2 ks operačných systémov MS OEM Office Basic 2007, 2 ks brašní na notebook 15,4“ Case Basic, 1 ks zariadenie na meranie slnečného prístupu Sun Eye, typ 110N v2, v.č. 04581, 1 ks puzdro s reklamným stojanom zn. Mark Bric, Impression I, v.č. IMP 3460, 1 ks plechová pokladnička, 1 ks mikrofón k počítaču nezistenej značky, 1 ks dátový kábel, 1 ks meteostanica s označením Nelumbo, 7 ks šiltovka čiernej farby s označením Nelumbo a 2 ks taška bielo-oranžovej farby s označením Nelumbo, čím odcudzením hore uvedených vecí vznikla poškodenej spoločnosti K. spol. s r.o., so sídlom E. republika, V. X - O., V. ul. č. XXXX/XX, H.: XX XX XXX, škoda v celkovej výške 1.065,50 eur, uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava V č.k. 2T/125/2011-170 zo dňa 27.9.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2011, bol odsúdený pre pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. na úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za to bol obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 Tr.zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 1T/283/2012 zo dňa 12.12.2012, právoplatným dňa 12.12.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) bol poškodený K. spol. s r.o. „v likvidácii“, odkázaný s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

V. rozsudku v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. podal odvolanie obžalovaný R. O. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 27.7.2018 (podaným na pošte dňa 25.7.2018, pričom rozsudok prvostupňového súdu prevzal dňa 12.7.2018). Obžalovaný v odvolaní uviedol, že sa cíti nevinný. Na hlavné pojednávanie sa nedostavil, pretože bol zadržaný útvarom K. - Nitra 16.5.2018 ráno. Svedok Q. Y. vypovedal v prospech jeho osoby a označil spolu s S. Y., kto im dal kradnuté veci na predaj, bol to už nebohý B. I., nie obžalovaný. W. S. Y. sa dostavil na pojednávanie, ale sudkyňa ho nevypočula,

pretože nemal občiansky preukaz, ale vedela, kto to je a dal jej aj adresu na doručovanie pošty. Svedok policajt Q. I. (správne malo byť I.) na pojednávaní uviedol, že chytili podozrivé osoby Q. a S. Y. a mali u seba nejaké kradnuté veci, ktoré im dal už nebohý B. I.. Keď ho vraj tento svedok vyťažoval, B. I. označil obžalovaného, že ho odviezol. Obžalovaný sa svedka pýtal, prečo ho nevypočul a povedal, že obžalovaný bol vo výkone trestu. Obžalovaný k tomu uviedol, že či to bol problém. Obžalovaný sa pýtal tohto svedka I., či ho pozná, na čo uviedol, že obžalovaného nikdy v živote nevidel, resp. uviedol, že obžalovaného videl na kamerovom zázname, ktorý má byť ako dôkaz, ale vôbec neexistuje. Obžalovaný sa v odvolaní opýtal, že ako sa stalo, že dôkaz zmizol. Obžalovaný je podľa lekárskech záznamov na invalidnom vozíku, nosí plienky, na 75 % nevie chodiť a pohyblivosť má mať na 50 %. Obžalovaný uviedol, že vie o svojej minulosti, ale nie je to tak. Obžalovaný žiada, aby bol zrušený napadnutý rozsudok a aby bol vec vrátená na prvostupňový súd s tým, aby bol vypočutý svedok Y. a obžalovaný zbavený viny.

Spis bol prvostupňovým súdom predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 5.9.2018.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, ktorý mal upovedomenie o termíne jeho konania riadne prevzaté s tým, že bol v ňom zároveň upozornený o možnosti vykonania verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti. Obžalovaný sa síce písomným podaním doručeným dňa 12.12.2018 ospravedlnil z neúčasti z dôvodu, že je objednaný k neurológovi a žiadal, aby sa vykonalo verejné zasadnutie v jeho prítomnosti, ale odvolací súd jeho ospravedlnenie neakceptoval z dôvodov, že z listiny priloženej obžalovaným vôbec nevyplývalo, že tento je objednaný k neurológovi a touto listinou bol iba výmenný lístok všeobecného lekára zo dňa 10.12.2018, ktorý obžalovanému umožňoval odborné vyšetrenie u lekára - špecialistu neurológa. Keby sa obžalovaný v skutočnosti aj objednal k neurológovi (čo fakticky bez výmenného lístku od všeobecného lekára, ktorý obžalovaný predložil odvolaciemu súdu, ani nebolo možné), tak odvolací súd uvádza, že obžalovaný mal možnosť sa k nemu objednať kedykoľvek, a nie práve v deň a hodinu konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu, o termíne ktorého vedel oveľa skôr (od 27.11.2018, kedy si prevzal upovedomenie). Záverom k tomu odvolací súd uvádza, že obžalovaný ani nepredložil také ospravedlnenie, ktoré spĺňa zákonné náležitosti uvedené v § 121 ods. 2 Tr.por., o čom bol v upovedomení poučený. Na základe uvedených skutočností odvolací súd posúdil ospravedlnenie obžalovaného ako účelové s cieľom zmať vykonanie verejného zasadnutia a odvolací súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného.

Odvolacím súdom bolo na verejnom zasadnutí podľa § 326 ods. 5 Tr.por. doplnené dokazovanie, a to - prečítaním listín, a to vyjadrenia Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Západ zo dňa 17.10.2018 spolu s pripojeným úradným záznamom zo dňa 16.5.2018 (č.l. 454-455) a úradného záznamu zo dňa 22.2.2012 (č.l. 68-70), - prehraním na technickom zariadení obrazového záznamu (kamerového záznamu) z CD nosiča pripnutého na vnútornej strane obalu vyšetrovacieho spisu, na ktorom je uvedené „W. XX, 21.2.2012“ a oboznámením k tomu sa viažuceho záznamu na č.l. 78.

Prokurátorka v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí uviedla, že považuje rozsudok prvostupňového súdu za zákonný a správny a navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri.

Podľa § 21 ods. 1 Tr.zák. účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne

- a) zosnoval alebo riadil spáchanie trestného činu (organizátor),
- b) naviedol iného na spáchanie trestného činu (návodca),
- c) požiadal iného, aby spáchal trestný čin (objednávateľ), alebo
- d) poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).

Podľa § 41 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia vecí, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'>.

Podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr.zák. rovnako ako v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (odňatím slobody až na dva roky) sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr.zák. odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005%20Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Odvolačný súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním podaným obžalovaným, a to aj voči výroku o

vine, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie je nedôvodné, avšak na jeho základe musel byť zrušený rozsudok v celom rozsahu z dôvodu, že skutková veta napadnutého rozsudku nezodpovedala vykonanému dokazovaniu na prvostupňovom súde v celej časti a konanie obžalovaného bolo nutné právne posúdiť ako účasť formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr.zák., a nie ako to v napadnutom rozsudku nesprávne posúdil prvostupňový súd ako spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr.zák., čo zakladalo dôvod zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.zák. (napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona). Uvedené vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Zo spisu vyplýva, že na R. O. bola dňa 28.1.2013 podaná Okresnou prokuratúrou Bratislava V obžaloba sp.zn. 4Pv 151/12/1105 zo dňa 25.1.2013 pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. na skutkovom základe v nej uvedenom, pričom trestná vec bola prijatá na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 6T/7/2013.

Prvýkrát bolo o obžalobe rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 6T/7/2013 zo dňa 30.1.2013, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. na rovnakom skutkovom základe ako v napadnutom rozsudku a bol mu uložený rovnaký trest.

Druhýkrát bolo o obžalobe rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 6T/7/2013 zo dňa 24.11.2015, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. na rovnakom skutkovom základe ako v napadnutom rozsudku a bol mu uložený aj rovnaký trest. Uvedený rozsudok bol na základe odvolania obžalovaného zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/21/2016 zo dňa 26.4.2016, z dôvodu § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr.por. a vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátená prvostupňovému súde na nové prejednanie a rozhodnutie, keďže vydaniu jeho rozhodnutia predchádzal nesprávny procesný postup pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní, pričom bolo prvostupňovému súde uložené, aby vec prejednal opätovne na hlavnom pojednávaní od začiatku tak, aby sa vyvaroval v rozhodnutí uvádzaných pochybení pri vykonávaní dôkazov.

Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd jeho zrušovacie rozhodnutie rešpektoval a dokazovanie vykonal v súlade s dotknutými ustanoveniami Trestného poriadku s výnimkou opätovného prečítania odborného vyjadrenia na čl. 34-37 ako listinného dôkazu, čo však nemalo relevantný dopad na výsledok dokazovania a posúdenie samotnej veci vzhľadom na existujúcu právnu kvalifikáciu skutku, v prípade ktorej nie je spôsobenie určitej výšky škody znakom skutkovej podstaty trestného činu, pričom navyše zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 12.6.2017 (č.l. 362) vyplýva, že prokurátor a obžalovaný súhlasili s čítaním tohto odborného vyjadrenia.

Na hlavnom pojednávaní konanom

- dňa 27.3.2017 - po prednesení obžaloby prokurátorom, ktorý modifikoval právnu kvalifikáciu skutku proti obžalobe na zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák. k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr.zák., obžalovaný R. O. k obžalobe vyhlásil, že je nevinný a následne bol vypočutý, potom bola vypočutá svedkyňa U. O., so súhlasom strán boli prečítané z prípravného konania výpovede poškodených I. Z. a Mgr. Y. S. a bol odmietnutý návrh obžalovaného na doplnenie dokazovania (návrh na vyšetrovanie duševného stavu svedkyne U. O.),
- dňa 16.11.2017 - boli vypočutí svedkovia Q. I. a Q. Y.,
- dňa 16.5.2018 - boli prečítané listinné dôkazy, bolo rozhodnuté o odmietnutí už skôr podaného návrhu obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom svedka S. Y. a po záverečnej reči prokurátora (obžalovaný bol neprítomný) bolo o obžalobe rozhodnuté spôsobom uvedeným na začiatku tohto odôvodnenia.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému a poškodenému bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom títo spolu s prokurátorom boli aj riadne predvolaní resp. upovedomení o termínoch konania hlavného pojednávania. Po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie na základe zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/21/2016 zo dňa 26.4.2016 bolo hlavné pojednávanie vykonané znova od začiatku, pričom ohľadom rešpektovania zásady náležitého zistenia skutkového stavu podľa § 2 ods. 10 Tr.por. a zásady

voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr.por. je nutné prvostupňovému súdu vytknúť v tomto rozhodnutí podrobne rozvedené pochybenia, ktoré musel napraviť odvolací súd na základe dokazovania doplneného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu.

I. K výroku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania trestnej činnosti

Odvolací súd po doplnení dokazovania, ktoré vykonal v konaní pred odvolacím súdom, má za to, že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovaným, ktorého konanie zároveň napĺňa všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. spáchaného účasníctvom formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr.zák. Z vykonaných dôkazov je podľa odvolacieho súdu zrejmé, že v mieste, čase a spôsobom uvedeným v skutkovej vete tohto rozsudku potom, čo B. I. vykonal krádež vecí vlámaním z kancelárie spoločnosti K. s.r.o. W., organizačná zložka, obžalovaný R. O. úmyselným konaním (formou minimálne nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr.zák. ako je to ďalej rozvedené) poskytol B. I. pomoc tým, že mu pomohol s nakladaním odcudzených vecí do motorového vozidla a odviezol B. I. spolu s odcudzenými vecami do bytu, kde bývala sestra obžalovaného R. O. a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol za trestný čin krádeže v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V č.k. 2T/125/2011-170 zo dňa 27.9.2011, právoplatným dňa 29.12.2011.

Prvostupňový súd v napadnutom rozsudku konanie obžalovaného posúdil právne ako spolupáchatelstvo podľa § 20 Tr.zák., k čomu odvolací súd uvádza, že takému právnomu posúdeniu nezodpovedali vykonané dôkazy.

Obžalovaný poprel spáchanie skutku s tým, že bol na požiadanie B. I. tohto odviešť iba do ubytovne na S. ulici, kde si mal ísť pre nejaké veci a po chvíli sa I. vrátil s cestovným kufrom, dvoma taškami a niečím ako veľká umelá hmotá, pričom obžalovaný nebol v budove a ani nevidel, že by B. I. niečo vylamoval. Obžalovaný mu pomohol naložiť veci do kufra motorového vozidla, ktorým B. I. spolu s vecami odviezol k svojej sestre U. O. z dôvodu, že ho o to I. požiadal. Obžalovaný mu veci pomohol odnieť k nej, I. si z vecí zobral notebook a išli od sestry preč. Obžalovaný uviedol, že z tej krádeže nič nemal a tieto veci predávali S. Y. a Q. Y. pre B. I..

Zo spisu vyplýva, že B. I. zomrel dňa 5.5.2012 (úmrtný list na č.l. 62), pričom po začatí trestného stíhania nebol podľa Trestného poriadku vypočutý.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a fotodokumentácie (č.l. 44-49) vyplýva iba to, že miesto činu bolo ohliadnuté a zadokumentované, pričom boli poškodené dvere vedúce do kancelárie poškodeného, však neboli zaistené akékoľvek vecné, daktyloskopické, biologické či iné stopy, ktoré by boli následne predmetom znaleckého skúmania za účelom zistenia páchatela.

Zástupcovia poškodeného Q. Y. S. a I. Z. sa vo výpovediach vyjadrili iba k odcudzeným veciam a k spôsobu spáchania činu vlámaním, avšak k osobe páchatela nevedeli uviesť žiadnu konkrétnu skutočnosť.

Z potvrdení o zaistení vecí (č.l. 50-55) vyplýva, že veci pochádzajúce z krádeže, boli zaistené B. I. s výnimkou puzdra s reklamným stojanom, ktoré bolo zaistené U. O., z výpovede ktorej vyplýva iba spôsob, akým boli veci donesené do bytu, kde bývala a k samotnej krádeži sa vyjadriť nevedela.

W. Q. Y. uviedol, že veci na predaj im dával B. I., nie však obžalovaný.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava V č.k. 2T/125/2011-170 zo dňa 27.9.2011, právoplatným dňa 29.12.2011, vyplýva, že obžalovaný bol uznaný vinným okrem iného pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. s uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Prvostupňový súd uznanie viny obžalovaného zo spáchania skutku formou spolupáchatelstva oprel o výpoveď svedka Q. I., ktorý uviedol, že B. I. pri vyťažovaní označil obžalovaného R. O. za spolupáchatela.

Táto nepriama svedecká výpoveď (svedok uviedol to, čo mu povedala o skutku iná osoba) však nepostačuje na to, aby bol obžalovaný uznaný vinným zo spolupáchateľstva.

Hoci v zásade by sa úradný záznam spísaný pri vyťažovaní osoby nemal vykonať ako dôkazný prostriedok (čo odvolací súd uviedol aj vo svojom predošlom zrušovacom rozhodnutí), odvolací súd na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu doplnil dokazovanie aj prečítaním úradného záznamu spísaného svedkom Q. I. pri vyťažovaní B. I. dňa 22.2.2012 (č.l. 68-70), pretože to bolo v prospech obžalovaného a vyplývajú z neho také skutočnosti, ktoré poukazujú na to, že obžalovaný sa priamym konaním na spáchaní skutku nepodieľal, resp. zostávajú o tom dôvodné pochybnosti a po posúdení obsahu tohto úradného záznamu a obsahu ostatných zabezpečených dôkazov je možný urobiť aj taký odôvodniteľný záver, že B. I. chcel svoju zodpovednosť za spáchaný skutok sčasti preniesť na obžalovaného tým, že ho označil za spolupáchateľa skutku, hoci ním v skutočnosti nebol. Uvedené vyplýva z vyjadrenia B. I., ktoré je obsahom úradného záznamu, keďže toto vyjadrenie je v rozpore s inými zabezpečenými dôkazmi.

Podľa tohto úradného záznamu B. I. uviedol, že iniciátorom celého skutku bol obžalovaný, ktorý mu mal povedať, že má „kšeft a to nejakú advokátsku kanceláriu neznámej právničky na Úderníckej ulici a chce ju otvoriť a spýtal sa I., či s ním nejde do toho“. B. I. povedal, že mu iba odnesie veci za odmenu 20 eur, s čím obžalovaný súhlasil. Keď sa nachádzali na L. ulici, B. I. povedal obžalovanému, že bude v A., kde si dá kofolu a keď bude hotový, nech pre neho príde. B. I. z A., ktoré bolo vzdialené 4,5 m, videl ako obžalovaný pristúpil k plastovým dverám, vybral z vrečka vyskovačku - nôž, ktorým si otvoril dvere, vošiel dnu, kde sa zdržal cca 10 minút, potom vyšiel von a aby sa mu dvere nezatvorili, podložil ich mriežkami a prišiel pre I. do A.. Potom spoločne vošli do areálu firmy a I. prišiel s vozíkom ku dverám, odkiaľ videl, že obžalovaný má veci, ktoré odcudzil z kancelárie, naukladané na chodbe. Následne obžalovaný chodil po veci do vnútra a I. ich nakladal do vozíka, pričom uviedol, že z kancelárie boli odcudzené dve tašky bielo oranžovej farby s obsahom šiltoviek čiernej farby, solárna lampa, obal z telefónu, rolovacia tabuľa, dva notebooky, ktoré boli v taškách na notebooky s kompletným príslušenstvom a čierny kufrík s neznámym obsahom. Obžalovaný mu povedal, aby veci odniesol na W. ulicu, hneď prvý 12. poschodový dom za I., počas celej cesty išiel obžalovaný za ním, lebo sa bál, že I. ujde. Keď prišli pred uvedený dom, tak I. veci vyložil do vchodu, ktorý obžalovaný otvoril čipom, nakoľko tam býva obžalovaného sestra, meno uviesť nevedel. Potom obžalovaný vybehol hore a bol na byte asi 15 minút a keď sa obžalovaný vrátil, dal I. 15 eur, na čo sa pohádali, lebo mu mal dať 20 eur.

Odvolací súd k obsahu úradného záznamu poukazuje na tieto podstatné skutočnosti:

- podľa úradného záznamu B. I. opísal, ako mal obžalovaný vniknúť do kancelárie poškodeného s tým, že to videl z reštaurácie, ktorá mala byť vzdialená cca 5 metrov, pričom B. I. opísal, ktoré konkrétne veci mali byť poškodenému odcudzené - podľa odvolacieho súdu je uvedené možné vysvetliť tým, že osobou, ktorá vykonala krádež bol práve B. I. a preto vedel tak presne opísať tieto skutočnosti, pričom treba poukázať, že obžalovaný počas celého konania konzistentne uvádza, že krádež nevykonal a vnútri v kancelárii poškodeného nebol,

- podľa úradného záznamu B. I. mal odcudzené veci odniesť peši s pomocou vozíka, pričom obžalovaný išiel za ním a veci mal vyložiť iba do vchodu na W. ulici, kde bývala obžalovaného sestra - k tomu odvolací súd uvádza, že obžalovaný na rozdiel od toho vypovedal, že veci odviezol motorovým vozidlom, takže obidve skutočnosti nemohli nastať a jeden z nich musel klamať, pričom treba poukázať, že z kamerového záznamu, ktorý bol prehratý na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyplýva, že B. I. veci nevyložil do vchodu, ale je vidieť, že veci niesol spolu s obžalovaným a obaja s nimi nastúpili do výťahu, čo teda nasvedčuje skôr pravdivosti vyjadrenia obžalovaného,

- podľa úradného záznamu do bytu obžalovaného sestry mal ísť iba obžalovaný R. O., nie však B. I., v byte sa mal obžalovaný zdržať cca 15 minút, potom sa obžalovaný mal vrátiť a dať I. 15 eur namiesto sľúbených 20 eur, kvôli čomu sa mali pohádať - k tomu odvolací súd uvádza, že jednak z výpovede svedkyne U. O. vyplýva, že veci do bytu doniesol obžalovaný spoločne s B. I. a uvedené vyplýva aj z kamerového záznamu prehrateho na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, z ktorého vyplýva, že obaja nastúpili s vecami do výťahu a je tiež z neho vidieť, že sa výťahom vrátili späť až po cca takmer dvoch hodinách, pričom ani náznakom z kamerového záznamu nevyplýva, že by boli pohádaní, a práve naopak spoločne odišli preč, teda uvedené opätovne poukazuje, že B. I. pri vyťažovaní neuvádzal pravdivé fakty.

Na základe uvedených skutočností nebolo možné z vykonaného dokazovania urobiť bez pochybností záver, že skutok bol spáchaný spoločným konaním obžalovaného R. O. s B. I., a teda že došlo z pohľadu obžalovaného k spáchaniu trestného činu spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák.

Odvolačný súd však posudzoval vykonané dôkazy aj z toho pohľadu, či konanie obžalovaného R. O. napĺňa alebo nenapĺňa znaky spáchania žalovaného trestného činu niektorou z foriem účasti podľa § 21 ods. 1 Tr.zák., pričom dospel k pozitívnemu záveru, čo je odôvodnené týmito skutočnosťami.

Podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr.zák. účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse je ten, kto úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).

Z výpovede samotného obžalovaného vyplýva, že pomohol B. I. tým, že ho zaviezol na miesto, kde došlo ku krádeži a pomáhal mu naložiť kradnuté veci do motorového vozidla a následne B. I. spolu s kradnutými vecami odviezol z miesta činu k svojej sestre U. O., ku ktorej odniesli kradnuté veci.

Podľa odvolacieho súdu obžalovaný úmyselne poskytol B. I. pomoc na spáchanie krádeže a konal formou minimálne nepriameho úmyslu podľa § 15 písm. b) Tr.zák., keďže musel vedieť, že svojim konaním pomáha inej osobe pri spáchaní trestného činu krádeže a pre prípad, že dôjde k porušeniu I. zákonom dotknutého chráneného záujmu, bol s tým aj uzročený, čo vyplýva z okolností, za ktorých bol skutok spáchaný, odkiaľ a kam boli odcudzené veci odnesené a o aké veci išlo, resp. ako sa s nimi ďalej nakladalo.

Treba poukázať, že podľa výpovede obžalovaného tento mal B. I. zaviesť na ubytovňu na S. ulicu, v skutočnosti ho však zaviezol nie do ubytovne, ale na inú ulicu, a to na L. ulicu 3, kde došlo ku krádeži, čo vyplýva z toho, že obžalovaný výslovne vo svojej výpovedi uviedol, že videl, ako B. I. vošiel do vnútra, nevidel ho nič vylamovať a videl ho zasvietiť v miestnosti, kde sa dovtedy nesvietilo. Z fotodokumentácie na č.l. 45-49 je zrejmé, že budova, v ktorej mal kanceláriu poškodený a kde došlo k spáchaniu trestného činu, nie je žiadnou ubytovňou, ale ide o administratívnu budovu. Obžalovaný teda mohol vedieť, že B. I. nie je na žiadnej ubytovni a že v predmetnej budove na L. ulici v skutočnosti ani nebýval, pričom obžalovaný sám uviedol vo výpovedi na hlavnom pojednávaní, že B. I. býval v Q. dome resp. v ubytovni Q..

Z prehratého kamerového záznamu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu z vchodu na W. XX v O. zo dňa XX.X.XXXX (kde v tom čase bývala svedkyňa U. O.) a z prečítaného k tomu sa viažuceho záznamu na č.l. 78 vyplýva, že obžalovaný spolu s B. I. pri vchádzaní do obytného domu a nastupovaní do výtahu mali v deň skutku v rukách rôzne veci, pričom obžalovaný mal držať okrem iného dve tašky na notebook. Pri následnom spoločnom odchode z uvedeného obytného domu pri vystupovaní z výtahu mal obžalovaný so sebou tašku na notebook, ktorú dal B. I. a spoločne vyšli von. Odvolací súd poznamenáva, že na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prehratý kamerový záznam sa nachádzal na CD nosiči, ktorý bol vložený v obale a pripnutý na vnútornej strane obalu vyšetrovacieho spisu a odvolaciemu súdu nie je zřejmý dôvod, prečo nebol tento kamerový záznam prehratý už prvostupňovým súdom na hlavnom pojednávaní, keďže obsahoval závažné skutočnosti ohľadom prejednávaneho skutku.

Z výpovede U. O. vyplýva, že obžalovaný spolu s B. I. okrem iného doniesli k nej aj dva notebooky, pričom ona B. I. nepoznala a žiadala ich, aby odišli. Keď odišli, mali so sebou notebook.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodenému boli odcudzené okrem dvoch notebookov také špecifické veci ako zariadenie na meranie slnečného prístupu, puzdro s reklamným stojanom, meteostanica s označením K., sedem šiltoviek s označením K. a dve tašky s označením K.. Takže obžalovaný vzhľadom na charakter týchto vecí musel predpokladať, že ich vlastníkom nie je B. I. a že ich bol odcudziť, keďže obžalovaný reálne vôbec nezisťoval, či skutočne patria B. I. (minimálne tým, že sa ho mohol na veci spýtať ohľadom ich pôvodu, ako k nim prišiel a čo chce s nimi robiť a z akého dôvodu ich mal mať uložené na mieste, kde ich bol zobrať), čím bol uzročený s tým, že išlo o cudzie veci a tým, že mu pomohol najmä tieto veci z miesta krádeže odvieť, mu poskytol pomoc na spáchanie trestného činu krádeže. Preto bolo konanie obžalovaného odvolacím súdom právne posúdené ako spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr.zák. účastníctvom formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr.zák.

II. K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov. Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Tr.zák.) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Tr.zák.). Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradí od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Tr.zák.). Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Tr.zák.). Podľa § 21 ods. 2 Tr.zák. sa na trestnú zodpovednosť účastníka sa použijú ustanovenia o trestnej zodpovednosti páchatel'a, pričom podľa § 34 ods. 5 písm. b) Tr.zák. súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne u pomocníka aj na význam a povahu jeho účasti na spáchanom trestnom čine.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Tr.zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy tresty možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 3 Tr.zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby neprevyšujúcou päť rokov (zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody v § 212 ods. 3 Tr.zák. je 6 mesiacov až 3 roky), t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr.zák.). Teda v prípade spáchania uvedeného trestného činu zákonodarca ustanovil s poukazom na § 34 ods. 6 Tr.zák. (za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody), že súd nemusí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienený), ale môže uložiť iný druh trestu. Prvostupňový súd uložil obžalovanému súhrnný nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia so súčasným zrušením výroku o treste rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 1T/283/2012 zo dňa 12.12.2012.

Odvolací súd ohľadom osoby obžalovaného zo spisu zistil, že obžalovaný je slobodný, bezdetný, doteraz bol opakovane odsúdený spolu 14 krát a pred spáchaním prejednávaného skutku 12 krát (v jednom prípade z toho sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený), je recidivujúcou osobou v oblasti majetkovej trestnej činnosti (s výnimkou dvoch prípadov bol vždy odsúdený aj pre majetkový trestný čin), a to s výnimkou jedného odsúdenia vždy na nepodmienený trest odňatia slobody, pričom zo spisu vyplýva, že naposledy mal vykonať nepodmienený trest odňatia slobody v mesiaci apríl roku 2017 a pred teraz prejednávaným skutkom v mesiaci apríl roku 2011.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 1T/283/2012 vyplýva, že obžalovaný bol rozsudkom zo dňa 12.12.2012 (po schválení dohody o uznaní viny a prijatí trestu), právoplatným dňa 12.12.2012, uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr.zák. (so spáchaním skutku dňa 22.12.2011 s tým, že obžalovaný násilím vnikol do budovy predajne D. X. v I. Z. tým spôsobom, že rozbil sklenenú výplň na vchodových dverách, cez ktoré sa potom dostal do predajne a odcudzil z nej cigarety rôznych značiek so spôsobením škody odcudzením 80 eur a poškodením predajne 50 eur) a bol mu uložený nepodmienený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a vo vzťahu k tomuto odsúdeniu ide v prípade prejednávaného skutku, ktorý bol spáchaný dňa 21.2.2012, o viacčinný súbeh trestných činov a bolo nutné obžalovanému ukladať súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr.zák. (obžalovaný je súdený za trestný

čin, ktorý spáchal skôr, ako bolo v inej veci obžalovaného prvostupňovým súdom vyhlásené odsudzujúce rozhodnutie za iný trestný čin). Z uvedeného potom vyplýva, že obžalovanému bol ukladaný jeden súhrnný trest za dva skutky (spáchané dňa 22.12.2011 a dňa 21.2.2012), ktorými boli spáchané dva úmyselné prečiny proti majetku.

Odvolačný súd po posúdení uvedených skutočností dospel k záveru, že v prejednávanej veci z pohľadu druhu trestu zodpovedá účelu trestu práve uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody, keďže vzhľadom na osobu obžalovaného, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a jeho nápravu je nevyhnutné uloženie tohto druhu trestu. Obžalovaný spáchal dva prečiny proti majetku (z pohľadu ukladaného jedného súhrnného trestu) a vzhľadom na predošlé opakované odsúdenia obžalovaného za úmyselnú majetkovú trestnú činnosť na nepodmienečné tresty odňatia slobody (z čoho treba odvodiť, že výkony predošlých trestov nemali na osobu obžalovaného potrebný prevýchovný účinok) nebolo možné obžalovanému uložiť iný druh trestu ako nepodmienečný trest odňatia slobody. Odvolačný súd uvádza, že uloženie trestu nespojeného s odňatím slobody by bolo jednak v rozpore s účelom trestu, jednak uloženie iného druhu trestu nepripúšťali ani dotknuté ustanovenia Trestného zákona ohľadom súhrnného trestu s poukazom na tú skutočnosť, že súhrnný trest bol obžalovanému ukladaný vo vzťahu k odsúdeniu, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody a podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozhodnutím, ktorého výrok o treste sa zároveň zrušuje.

Odvolačný súd z pohľadu výmery uloženého trestu odňatia slobody uvádza, že obžalovanému bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad na uloženie úhrnného trestu uvedených § 41 ods. 1 Tr.zák. (obžalovaný spáchal dva prečiny dvoma skutkami), teda podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, pričom v prípade dotknutých prečinov je prísnejšia zákonom ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 6 mesiacov až 3 roky ustanovená v § 212 ods. 3 Tr.zák. (v § 212 ods. 2 Tr.zák. je ustanovená trestná sadzba 0 až 2 roky). Treba vytknúť prvostupňovému súdu, že vo výroku o treste neuviedol aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr.zák., keďže súhrnný trest sa ukladá podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, ktorý je možné uložiť buď bez použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 1 Tr.zák. (prejednávany prípad) alebo s jej použitím podľa § 41 ods. 2 Tr.zák., a preto treba výslovne uviesť vo výroku o treste, ktorý spôsob ukladania trestu za spáchanie dvoch trestných činov bol použitý. Toto pochybenie prvostupňového súdu napravil odvolací súd v tomto rozhodnutí, keď výslovne vo výroku o treste uviedol aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr.zák., podľa ktorého sa pri ukladaní trestu postupovalo.

V napadnutom rozsudku prvostupňový súd u obžalovaného správne posúdil existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Pri nezistených poľahčujúcich okolností a zistenej jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr.zák. (bol už za trestný čin odsúdený vzhľadom na opakované odsúdenia v minulosti pre majetkovú trestnú činnosť odhladnuc od odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/125/2011 zo dňa 27.9.2011) bol obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe podľa § 38 ods. 4 Tr.zák. spôsobom uvedeným v § 38 ods. 8 Tr.zák., teda zvýšením dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby trestu odňatia slobody (6 mesiacov až 3 roky) o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Obžalovanému bol teda ukladaný trest odňatia slobody v upravenej trestnej sadzbe 16 mesiacov až 3 roky. Uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov je v súlade so zákonom a zodpovedá účelu trestu, ide o trest primeraný a spravodlivý a odvolací súd aj pri zohľadnení iného právneho posúdenia konania obžalovaného nezistil žiadne také podstatné skutočnosti, ktoré by viedli k nutnosti jeho zmeny, pričom treba poukázať predovšetkým na jednej strane na osobu obžalovaného a jeho predošlé odsúdenia za rovnaký druh trestnej činnosti, na druhej strane na tú skutočnosť, že skutok bol spáchaný ešte v roku 2012. Zároveň bol podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. zrušený vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 1T/283/2012 zo dňa 12.12.2012, právoplatným dňa 12.12.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad, keďže obžalovanému bol ukladaný za zbiehajúcu sa trestnú činnosť jeden súhrnný trest. Z uvedených dôvodov bol obžalovanému odvolacím súdom uložený týmto rozhodnutím trest rovnakého druhu a výmery ako prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku.

K výroku ohľadom zaradenia obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia odvolací súd uvádza, že zo spisu vyplýva, že obžalovaný

bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu (z jeho odpisu registra trestov vyplýva vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody za prečin krádeže v apríli roku 2011).

III. K výroku o náhrade škody

Prvostupňový súd poškodeného odkázal s uplatneným nárokom na náhradu škody na civilný proces s tým, že uplatnená náhrada škody nebola riadne preukázaná a pre rozhodnutie o uplatnenom nároku by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo potreby trestného stíhania.

Odvolačný súd uvádza, že ohľadom výroku o náhrade škody nemal zákonný dôvod na vydanie rozhodnutia v neprospech obžalovaného (a teda ani nebol dôvod v tomto smere vykonávať na odvolacom súde akéhokoľvek ďalšie dokazovanie), keďže tomu bránila zásada zákazu reformatio in peius ustanovená v § 322 ods. 3 Tr.por., podľa ktorej v neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného resp. ohľadom výroku o náhrade škody aj v prípade existencie odvolania poškodeného, čo v prejednávanej veci absentovalo. Teda bolo nevyhnutné výroky o náhrade škody z napadnutého rozsudku prevziať aj do rozsudku odvolacieho súdu. Navyše treba v tejto súvislosti poukázať, že došlo aj k zmene právneho posúdenia skutku zo spolupáchateľstva na účastníctvo formou pomoci.

Už len pre úplnosť odvolací súd uvádza, že vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora a uvedenú zásadu zákazu reformatio in peius ustanovenú v § 322 ods. 3 Tr.por. nebolo možné ani uvažovať o prísnejšej právnej kvalifikácii skutku podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. e) Tr.zák., ktorá by mala byť použitá v zmysle ustálenej súdnej praxe v prípade, ak je pri krádeži vlámaním spôsobená aspoň malá škoda t. j. viac ako 266 eur (R 116/2012).

K tým relevantným odvolacím námietkam, ku ktorým sa nevyjadril už vyššie a ktoré vyhodnotil za nedôvodné, odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Za účelom preverenia tvrdenia obžalovaného v odvolaní, že sa na hlavné pojednávanie konané na prvostupňovom súde dňa 16.5.2018 nemohol dostať z dôvodu, že bol zadržaný policajným útvarom K. z K., si odvolací súd vyžiadal písomné vyjadrenie dotknutého útvaru Policajného zboru, pričom podľa písomného stanoviska Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej protizločineckej jednotky, expozitúry Západ zo dňa 17.10.2018 bol R. O. týmto útvarom polície realizovaný pre podozrenie z trestného činu šírenia poplašnej správy, ktorých sa mal dopúšťať tým spôsobom, že cez blízke osoby zabezpečoval telefonické oznámenia na linku 112 v tom znení, že na súdoch Bratislave sú umiestnené bomby, čím chcel dosiahnuť odklad vyhlásenia rozsudku v jeho trestnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava V, ktoré aj bolo odročené pre nahlásenú bombu v budove súdu. R. O. bol síce dňa 16.5.2018 zadržaný, ale až v čase o 10.10 hod. v Bratislave - Podunajských Biskupiciach, pričom so zadržaním obžalovaného bolo vyčkávané vzhľadom na skutočnosť, že o 10.00 hod. mal vytyčené pojednávanie na Okresnom súde Bratislava V, ktorého sa však zjavne zúčastniť nechcel, keďže bol v inej mestskej časti. K písomnému stanovisku bol pripojený aj úradný záznam týkajúci sa zadržania obžalovaného dňa 16.5.2018, z ktorého vyplývajú uvedené skutočnosti.

Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný bol zadržaný až po začatí hlavného pojednávania konaného na Okresnom súde Bratislava V dňa 16.5.2018 o 10.00 hod. a ktorého sa obžalovaný zjavne ani nechcel zúčastniť, keďže sa v čase jeho začatia nachádzal v inej mestskej časti na opačnom konci Bratislavy ako sa nachádza prvostupňový súd. Preto bola táto odvolacia námietka vyhodnotená za nedôvodnú.

K odvolacej námietke, že sa mal stratiť kamerový záznam, odvolací súd uvádza, že to nie je pravda, tento bol súčasťou spisu a odvolací súd tento dôkazný prostriedok aj vykonal na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, keďže tak nepostupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní ako to vyplýva z vyššie uvedeného.

Pokiaľ obžalovaný žiadal v odvolaní, aby bol vypočutý svedok S. Y., ktorý mal podľa odvolania vypovedať k tomu, že kradnuté veci na predaj mu mal dať B. I. a nie obžalovaný, tak odvolací súd nepovažoval vykonanie výsluchu tohto svedka za potrebné, keďže uvedená skutočnosť bola zistiteľná

inými vykonanými dôkazmi, pričom tento svedok sa priamo pri spáchaní skutku nenachádzal. Treba uviesť, že prvostupňový súd sa snažil zabezpečiť účasť tohto svedka na hlavnom pojednávaní a na hlavné pojednávanie sa dňa 12.6.2017 aj dostavila osoba, ktorá uviedla, že je S. Y., avšak nemal doklad totožnosti a bez overenia totožnosti nebolo túto osobu vypočuť.

Pokiaľ obžalovaný v odvolaní uviedol, že má mať zhoršený zdravotný stav, tak k tomu nepredložil žiadnu aktuálnu lekársku správu resp. inú obdobnú relevantnú listinu, a preto ide o jeho tvrdenie, ktoré nebolo podložené dokazovaním.

Ďalšie odvolacie námietky, ku ktorým sa odvolací výslovne nevyjadril v tomto rozhodnutí, boli odvolacím súdom, vzhľadom na skutočnosti rozvedené vyššie, vyhodnotené za irelevantné a nie je dôvod sa nimi bližšie zaoberať.

Odvolací súd zhrnutím uvádza, že na základe podaného odvolania, ktoré bolo síce vecne nedôvodné, musel byť rozsudok prvostupňového súdu zrušený odvolacím súdom v celom rozsahu, pričom bola upravená skutková veta, právna veta a právna kvalifikácia tak, že obžalovaný nevykonal skutok spoločným konaním podľa § 20 Tr.zák., ale ako účastník formou pomoci podľa § 21 ods. 1 písm. d) Tr.zák., pričom ohľadom ostatnej časti napadnutého rozsudku odvolací súd rozhodol vecne rovnakým spôsobom ako prvostupňový súd v napadnutom rozsudku. Odvolací súd rozhodol vo veci sám rozsudkom v zmysle § 322 ods. 3 Tr.por., keďže nové rozhodnutie bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.